

mere afgrænsede anbringelsesmuligheder. Denne forskelligartethed må tillægges stor vægt, og det er vigtigt at bevare muligheden for, at personer med nye ideer kan etablere døgnopholds-tilbud. Om de enkelte tilbud kan overleve, vil jo afhænge af, om kommunerne efter en kvalitetsbedømmelse er villige til at benytte og ikke mindst betale for det tilbud, som opholdsstedet giver.

Opholdssteder skal for at kunne modtage børn og unge, der skal anbringes uden for hjemmet, være godkendt af den stedlige kommunalbestyrelse, jf. bistandslovens § 66. Med godkendelseskompetencen følger en forpligtelse til at føre et generelt, herunder økonomisk, tilsyn med opholdsstedet.

Jeg kan oplyse, at jeg på baggrund af den vserende debat om Tvinds småskoler, herunder om de økonomiske forhold ved småskolerne, efter anmodning har fået redegørelser om det førte tilsyn, herunder med økonomien, fra de 7 kommuner, der har godkendt småskoler under Tvind som opholdssteder efter bistandslovens § 66.

Der vil nu blive foretaget en nærmere gennemgang af de indkomne svar fra kommunerne. Resultatet heraf vil sammen med resultatet af en stor undersøgelse, som Socialforskningsinstituttet udfører for Socialministeriet af kvaliteten og indholdet i kommunernes arbejde med børnesager, danne grundlag for overvejelser om at ændre gældende regler om godkendelse af opholdssteder med henblik på at styrke arbejdet i forbindelse med godkendelse af opholdssteder samt især at styrke tilsynet med opholdsstederne, herunder tilsynet med økonomien.

Som nævnt i svarene på spørgsmål nr. S 3058 og 3062 er der ikke knyttet noget godkendelseskrav til de institutioner, der modtager hele familien til døgnophold, men at jeg er indstillet på at overveje, hvorvidt et sådant krav bør stilles.

Spm. nr. S 3082

Til indenrigsministeren (17/7 96) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Finder ministeren, at Udlændingestyrelsens nedenfor citerede svar til en borger, som har anmodet styrelsen om en begrundelse for, at vedkommende og vedkommendes ægtefælle

har været udsat for en politimæssig samlivsundersøgelse, kan anses for at være en tilstrækkelig begrundelse, og hvad agter ministeren i benægtende fald at gøre for at sikre, at borgeren får en tilstrækkelig begrundelse for den foretagne samlivsundersøgelse?«

Begrundelse

Citat fra Udlændingestyrelsens skrivelse af 10. maj 1996 til borgeren: »Styrelsen skal oplyse Dem om, at man efter en samlet vurdering af de i sagen foreliggende oplysninger har skønnet, at der burde foretages en nærmere undersøgelse af, om De og Deres ægtefælle samlever på fælles bopæl. Rigspolitichefen, Afd. E, Den Centrale Politiafdeling, blev i den anledning anmodet om at være styrelsen behjælpelig hermed, hvilket resulterede i de ovennævnte besøg på Deres og Deres ægtefælles bopæl henholdsvis den 11. april 1996 og den 15. april 1996.«

Spørgeren finder ikke, at Udlændingestyrelsen har givet borgeren en konkret og tilstrækkelig begrundelse for den foretagne samlivsundersøgelse ved blot at henvise til, at »man efter en samlet vurdering af de i sagen foreliggende oplysninger har skønnet, at der burde foretages en nærmere undersøgelse af ...« I styrelsens skrivelse af 10. maj 1996 til borgeren anføres nogle generelle kriterier, som indgår i de af styrelsen udøvede skøn i sådanne sager, men spørgeren mener, at en borger på begæring har krav på at få at vide, hvilke konkrete forhold der har været afgørende for Udlændingestyrelsens beslutning om at iværksætte samlivsundersøgelse i det enkelte tilfælde.

Svar (9/8 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg finder ikke, at den oprindelige begrundelse, som Udlændingestyrelsen har givet den pågældende, er tilstrækkelig fyldestgørende. Udlændingestyrelsen har imidlertid efterfølgende ved brev af 25. juli 1996 til den pågældende uddybet begrundelsen.

Uanset at selve beslutningen om at foretage samlivskontrol alene er et led i styrelsens kontrolopgave og ikke er en afgørelse vedrørende selve opholdstilladelsen, vil Udlændingestyrel-